

Verdiene aan bevingen

Deze week een inkijkje in bestuurlijk Nederland aan de hand van een ervaringsdeskundige, wonend in de buurt van Zeerijp. Laten we hem Tim noemen. Een betrokken burger: jarenlang als vrijwilliger bestuurswerk gedaan, actief geweest in tal van lokale organisaties, steunpilaar van het maatschappelijk middenveld. Maar voor het lokaal bestuur of de landelijke politiek heeft hij geen goed woord meer over.

In augustus 2012 trof een aardbeving zijn met zorg gerestaureerde woning. Een betonnen balustrade knapte doormidden, de vloer in de hal brak, de muren scheurden. De schade kon bij de NAM gemeld worden. Weken na de melding kwam iemand van het bedrijf Vloedgraven eens foto's nemen. Maanden later kreeg hij het schaderapport. Er klopte niets van en Tim protesteerde.

In februari 2013 zei de NAM: we doen het opnieuw. In de zomer kwam er iemand van ingenieursbureau Arcadis kijken. Deze expert merkte op dat hij de scheuren wel snapte. 'Dat krijg je met oude huizen, toch?' Hij stelde ook voor hier en daar wat bij te verven. In het rapport dat hij opstelde werd een deel van de schade 'niet-aardbevingsgerelateerd' genoemd. Tim is nog witheet als hij het allemaal vertelt. Na veel mailen en bellen mag hij uiteindelijk van de NAM een kostenschattting door een aannemer laten maken om te gaan herstellen: 75.000 euro. Het is begin 2014.

Dan wordt het stil. Waar blijft de bevestiging van de NAM? Na nog meer bellen verwijst de NAM naar Arcadis. Daar antwoordt iemand dat de offerte naar Jorritsma Bouwgroep is verstuurd. Bij Jorritsma Bouwgroep denken ze dat het herstel wel voor 37.500 moet kunnen: toevallig precies de helft. Tim weet niet wat hij hoort. Jorritsma Bouwgroep? Mensen die zijn huis nooit gezien hebben? Voor de helft van de prijs? Tja, zegt de NAM, als je het er niet mee eens bent, moet je maar contra-expertise inschakelen.

Woest legt Tim zijn zaak voor aan de ombudsman gaswinning, Leendert Klaassen. Die geeft Tim groot gelijk maar onderneemt niets. Hij moet het zelf maar oplossen met de NAM. Tim heeft geen keus en laat een rapport maken door de Vereniging Eigen Huis. Daarin zijn de geraamde schadekosten weer ruim 75.000 euro. De NAM accepteert het. Eindelijk, denkt Tim, we kunnen beginnen. We schrijven zomer 2014.

Maar opnieuw wordt het stil. Een toezegging blijft uit, ondanks bellen en mailen. Wel komen er zomer 2015 onverwacht mensen langs van het Centrum voor Veilig Wonen. Ik dacht dat het CVW een publieke instelling is, maar de enige aandeelhouders blijken Arcadis en verzekeringsconcern CED, die het in 2015 samen startten. Geen slechte zet: samen hebben ze er afgelopen jaar 2,4 miljoen euro mee verdiend, aardbevingsgerelateerd uiteraard. De CVW-medewerkers waarschuwen na onderzoek dat de schoorsteen, waar Tim en zijn vrouw ongeveer onder slapen, gevaar loopt te vallen – door het dak, door de eerste verdieping, en door de vloer op de begane grond. Sindsdien slaapt zijn vrouw erg slecht, vertelt Tim. Over compensatie kan het Centrum niets zeggen. Zij gaan alleen over de veiligheidsrisico's.

In 2016 wordt Tim plots gebeld door de NAM: zijn dossier is terecht! Blijkbaar was het kwijtgeraakt, vandaar de stilte. Over stilte gesproken, de NAM stelt nu een zwijgdeal voor: hij mag zich uit laten kopen, op basis van een door de NAM betaalde taxatie die fors lager is dan een taxatie uit 2012. Tim moet dan alle claims op de NAM opgeven en mag met niemand over de zaak praten. Hij tekent niet, en daardoor kan ik deze column schrijven.

De tijd verstrijkt. Najaar 2017 probeert hij het nog eens op een inspraakavond met de Nationaal Coördinator Groningen, Hans Alders. Tim verliest zijn geduld en geeft hem de volle laag. Alders wordt op zijn beurt boos. Wat denkt Tim wel? Weet hij niet dat Alders dertien banen op heeft gegeven om deze klus te doen? Tim weet niet hoe hij het heeft. 'Dertien banen opgegeven? Dat zegt toch alles?'

Het vreet intussen aan zijn gezondheid, hij slaapt niet goed meer. Hij heeft nu te maken gehad met de NAM, Vloedgraven, Arcadis, het Centrum voor Veilig Wonen, Jorritsma Bouwgroep, de ombudsman, en de Nationaal Coördinator. Niemand heeft gecoördineerd, allemaal hebben ze goed verdiend, en aan Tim is precies nul euro vergoed. Blijkbaar hadden ze belangrijker dingen te doen. Sommigen zelfs meer dan dertien belangrijke dingen.

Op 8 januari bewoog de aarde bij Zeerijp. Wanneer komen onze bestuurders in beweging? Wanneer maken ze zich los uit de corrupte verstrengeling met de NAM en Arcadis? En: wie geeft ze een schop onder de kont?

Dirk Bezemer